

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1164

гр. В., 21.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

като разглежда докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20233100500585 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на Глава XX-та ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Г. Д. „И. на н.“ при МП, със седалище гр. С., подадена чрез процесуален представител, срещу Решение № 3986/15.12.2022 год., постановено по гр. дело № 16522/2021 год. по описа на РС-В., В ЧАСТТА МУ, с която въззивникът ГД "ИН" при МП – гр. С., е осъден да заплати на А. Д. Д. ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. „Ф. У.“ № 21, ет. 1, сумата от 5 183, 64 лева, представляваща обезщетение за неизползван допълнителен платен годишен отпуск от общо 84 дни (по 12 дни годишно), като компенсация за положен извънреден труд над нормативно установените 50 часа за всяко тримесечие в периода от 01.01.2003 г. до 30.09.2009 г., ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 17.11.2021 г., до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 229, ал. 4 вр. ал. 1, т. 9, вр. чл. 212, ал. 5, т. 2 от ЗМВР от 1997 г. (отм.) и чл. 212, ал. 4 , вр. ал. 1, т. 3, вр. чл. 211, ал. 5, т. 2 от ЗМВР от 2006 г. (отм.).

В жалбата са наведени оплаквания, че решението е неправилно. Оспорен е извода на съда, че възражението на ответника, настоящ въззивник, за погасяване на вземането на ищеца по давност е неоснователно. Излага, че относно неуредените в специални закони въпроси се прилагат съответно разпоредбите на ЗДСлужител, а разпоредбата на чл. 125 от ЗДСл не съдържа ограничения, изключения или различия с оглед вида на търсената защита. Цитираната разпоредба предвижда 3-годишна погасителна давност за всички имуществени спорове по съществуващо служебно правоотношение и е приложима за всички видове иски относно тези спорове. Навежда също, че дори и да се приеме, че възражението му за погасяване на вземанията на ищеца по давност е неоснователно, то решението е неправилно и по същество. Твърди, че през процесният период, ГД "ИН" е действала в

условията на обвързана компетентност със задължителни за и. актове – Заповед № ЛС-03- 1182/10.10.2007 г. на министъра на правосъдието, относно реда за разпределяне на работното време в ГД "ИН" и ГД „О." и териториалните им звена, прочитането му и компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време; Заповед № ЧР - 05-400/06.08.2001 г. на министъра на правосъдието, относно реда за разпределяне на работното време в ГДИН и териториалните ѝ служби, на осн. чл. 211 от ЗМВР във вр. с чл.19, ал. 2 от ЗИНЗС; Заповед № ЧР - 03-26/26.01.2007 г. на министъра на правосъдието, относно определяне на видовете, размерите и реда на ползване на отпуските на държавни служители по ЗМВР от ГД "ИН" и ГД „О." и териториалните им звена. Преди издаването на горесцитираните заповеди на министъра на правосъдието, в местата за лишаване от свобода се е прилагала Заповед № Л -2207/14.05.2003 г. на Главния директор на ГД „ИН“. Излага, че при работата на смени (дежурства) работното време на държавните служители в МВР (съответно – в ГД "ИН") се отчита по специален ред, поради което е недопустимо аналогичното приложение на законите за държавните служители в гражданските ведомства, включително конвертиране на часовете труд, положен през нощта, в дневни часове. По силата на чл. 16е, ал. 3 и 4 от ППЗИНЗС, обн. ДВ, бр. 20/07.03.2014 год., в сила от 11.03.2014 год., при 12 - часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 12 ч. отработено време, а при 24 – часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 24 ч. отработено време. А съгласно чл. 305, ал. 1 ППЗИНЗС (нов) назначените в наряд се явяват в поделението в определеното за инструктаж време, годни да изпълняват служебните си задължения. Т. е., през времето преди работната смяна ищецът се подготвя за встъпване в наряд чрез провеждане на инструктаж, свързан със специфичния режим на работа на надзорно –охранителния състав в затворите. Поради това счита, че явяването преди наряд на инструктаж и предаването на наряда не са действия по фактическото носене на служба, немогат да абъдат и измерени като времетраене в точност по минути. След като ищецът е постъпил доброволно на служба като надзирател в затвора в гр. В., той е бил запознат със спецификата на носенето на службата, както и с необходимостта от определени действия, свързани с встъпването му на смяна и съответно – освобождаването му от дежурство, които действия са регламентирани в законови и подзаконови нормативни актове.

Твърдят се и допуснати процесуални нарушения, в резултат на което съдът неправилно е определил размера на обезщетението (в случай, че такова изобщо се дължи). В нарушение на процесуалните правила съдът е постановил решението си единствено въз основа на свидетелските показания и изготвената въз основа на тези показания експертиза. Навежда също, че в нарушение на закона и на съдебната практика, за процесния период експертизата е изследвала и е включила в работното време не само времето за почивка по време на дежурство, но и времето за сдаване и приемане на дежурството, а това време, съгласно ЗИНЗС и ППЗИНЗС, се включва в отработеното време и е част от него.

Отправено е искане за отмяна на решението в обжалваната част и за

постановяване на друго, с което искът да бъде отхвърлен, ведно с присъждане на сторените в двете инстанции съдебни разноси.

В писмен отговор, подаден в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК насрещната страна – ищецът А. Д. Д., чрез процесуален представител, оспорва жалбата, счита решението в атакуваната от ответника част за правилно и настоява да бъде потвърдено в тази част. Излага съображения. Претендира присъждане на разноси.

В жалбата и в отговора не са направени искания за събиране на доказателства във въззивната инстанция.

Въззивната жалба е редовна и допустима и следва да бъде приета за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ, подадената от Г. Д. „И. на н.“ при МП, със седалище гр. С., чрез процесуален представител, въззивна жалба срещу Решение № 3986/15.12.2022 год., постановено по гр. дело № 16522/2021 год. по описа на РС-В.;

НАСРОЧВА ДЕЛОТО за разглеждане в открито съдебно заседание за дата **24.04.2023 год. от 13, 30 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез процесуалните им представители, ведно с връчване на препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____